

چرا این اصرار بر صف آرایي در کنار مجرمان است؟

در روزهای اخیر مردم ویدئوهایی را درباره مانورهای نظامی مشترک در مغرب میان ارتش یهود و ارتش مغرب و تمرین‌هایی برای یورش به تونل‌ها دست‌به‌دست کردند که خشم گسترده‌ای را در میان هر که ذره‌ای انسانیت و همدردی با قربانیان کشتارهای فلسطین دارد برانگیخت.

مدتی است که اطلاعات به‌طور متواتر از سرمایه‌گذاری رژیم یهود در بخش کشاورزی و صنعت سبک منتشر می‌شود، سپس موضوع به سمت شرکت‌های امنیت سایبری انتقال یافت که همراه با تمام خطری است که اجازه دادن به این شرکت‌ها برای دسترسی به داده‌های محرمانه دارند، سپس صحبت به فعالیت‌های نظامی رسید، زیرا همه آگاه شدند از رسوایی تکرارشونده حضور ناوگان جنگی رژیم یهود برای تأمین سوخت، آب و غذا در بندر طنجه پس از آن که بنادر اسپانیا از پذیرش آن‌ها خودداری کردند، همچنین ماجرا برملا شد که برخی شرکت‌های تخصصی آن‌ها در تولید قطعات تسلیحات و هواپیماهای بدون سرنشین در مغرب مستقر شدند به دلیل نیروی کار ارزان و امنیت از مجازات (برخلاف اروپا)، همچنین رسانه‌ها خبرهایی درباره قراردادهای تسلیحاتی‌ای منتشر کردند که مغرب از سال ۲۰۲۲ با رژیم یهود برای خرید سامانه‌های دفاع هوایی به ارزش ۶۰۰ میلیون دلار سپس ۱۵۰ پهباد و موشک‌های ضدزره منعقد کرده بود، حتی مؤسسه بین‌المللی تحقیقاتی صلح استکهلم (SIPRI) اعلام کرد که رژیم یهود به سومین تأمین‌کننده تجهیزات نظامی به مغرب تبدیل شده است و ۱۱٪ از تسلیحات آن کشور را تأمین می‌کند و از فرانسه پیشی گرفته است و به‌تازگی مردم ویدئوهایی درباره مشارکت ارتش آن در مانورهای نظامی در مغرب با واحدهایی از ارتش مغرب دست‌به‌دست کردند که در آن‌ها شبیه‌سازی یورش به تونل‌های مقاومت در غزه را انجام می‌دهند و کار به آنجا رسید که سفیر مغرب هنگام حضور در هیئت دیپلماتیک که روز ۲۱ می در جنین مورد حمله قرار گرفت، به‌طور مستقیم و شدید مورد تیراندازی قرار گرفت، بدون آن که حتی یک ابراز ناخشنودی از سوی مغرب صادر شود!

گرچه دوری جغرافیایی مغرب از فلسطین مانع از آن نشد که سرزمین مبارک در دل و چشم مردم مغرب نباشد، آن‌ها در بسیاری از مقاطع حمایت خود از برادرانشان در فلسطین را نشان دادند و اشتیاق خود را برای آزادسازی مسجدالاقصی و نماز در آن به‌طور پاک از پلیدی یهود ابراز کردند و به‌جای اینکه نظام مغرب بخشی از این وفاق باشد، انتخاب کرد که بدون شرم یا پرده به‌جانب دشمن بایستد، او بهانه دوری جغرافیایی نیاورد چنان‌که بسیاری از رژیم‌ها انجام می‌دهند تا در موضع میانه بایستند و خیانت خود را در رها کردن مردم فلسطین پنهان کنند، بلکه روشن شد که تصمیم روشنی گرفته است برای ایستادن در کنار دشمن و این موضع روزبه‌روز بیشتر آشکار و تسریع شد به‌ویژه پس از امضای توافق‌نامه عادی‌سازی در سال ۲۰۲۰ تا آنجا که فیلمی منتشر شد از آموزش نیروهای کشتار صهیونیستی بر بستر زمین مغرب برای یورش به تونل‌ها که پیامی آشکار است بر حمایت نظام و مشارکت او در دستگاه سوزاندن و کشتار و هلاکت صهیونیستی در غزه.

اهالی مغرب در تلاش جنگی برای مبارزه با فرنگیان و آزادسازی بیت‌المقدس در زمان سلطان الناصر صلاح‌الدین رحمه‌الله در سده ششم هجری (دوازدهم میلادی) مشارکت کردند و تا امروز نوادگان‌شان املاکی دارند و حضوری در قدس دارند و واجب و اولویت آن بود که خلف بر روش سلف گام بردارد و برای کمک به الاقصی در سایه آنچه با آن دست به گریبان است، بسیج شوند، اما روشن است که حاکمان مغرب در پی چنین چیزی نیستند، بلکه برعکس انتخاب کرده‌اند که به‌عنوان حکام مسلمان کنار یهود بایستند و از وظیفه شرعی و انسانی خود چشم‌پوشند. حاکمان مغرب طوری نمایان می‌کنند که که عادی‌سازی روابط با رژیم یهود حل قضیه صحرا به نفع آن‌ها تضمین می‌کند، درحالی‌که هرکسی که ذوقی از فهم واقعیت دارد می‌داند که ولع غرب استعماری هرگز سیراب نمی‌شود و خشنود کردن آن‌ها با بخشی از خواسته‌هایشان باعث نمی‌شود دست بکشند، بلکه برعکس اعتماد آن‌ها را به آمادگی حاکمان برای واگذاری بیشتر افزایش می‌دهد. آگاهان می‌دانند که اطلاعات یهود و غرب با جدیت در حال تضعیف مغرب و پخش نعره‌های قومیتی و منطقه‌ای میان اجزای آن برای تقسیم هستند و چند رسانه جزئیاتی از پروژه استعماری تقسیم مغرب به شش دواير منتشر کرده‌اند و جزئیاتی درباره مرزهای این دواير و حتی پرچم‌ها و سرودهای ملی آن‌ها (رجوع کنید به کتاب «بیبیو، ویرانی بر دروازه» اثر احمد ویحمان)؛ آیا می‌توان بر کسی که در پی تقسیم است اعتماد کرد که متحد سازد؟! و آیا اساساً از کشتندگان انبیاء خیر خواهید دید؟! «مَا يَوْذُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ» «کفار اهل کتاب و مشرکان هیچ نمی‌خواهند خیرانه‌ای از سوی پروردگارتان بر شما نازل شود و الله سبحانه‌وتعالی رحمتش را به هر که

بخواهد اختصاص می‌دهد و الله سبحانه و تعالی صاحب فضل عظیم است». چه رسوایی است که کسی در صف ظالم مقابل مظلوم بایستد، حال اگر این مظلوم برادر دینی تو باشد و اگر آن ظالم به جنایت، نیرنگ و شکستن عهدها مشهور باشد؟!

ای اهل خیر: فلسطین تنها ملک اهل فلسطین نیست و آن نقطه مبارک را دشمنان الله سبحانه و تعالی تصرف کرده‌اند و در آن فساد آفریده‌اند، فرزندان و زنانش را می‌کشند و الله سبحانه و تعالی بر مسلمانان واجب کرده است نصرت مظلوم و دفع ظالم. «وَإِنْ اسْتَنْصَرُواكُمُ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ» «و اگر در دین از شما یاری طلب کردند، بر شماست که یاری کنید» و رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: «مؤمن برادر مؤمن است؛ نه او را ستم می‌کند، نه او را رها می‌سازد، نه او را کوچک می‌شمرد؛ تقوا اینجاست (و اشاره به سینه‌اش می‌کند سه بار)، همین قدر کافی است که از بدی کسی باشد که برادر مسلمانش را کوچک بشمارد؛ هر مسلمان بر مسلمان دیگر حرام است: خونس، مالش و آبرویش». پس برآید دست بر حاکمانتان و بر این باطل آن‌ها رضایت ندهید و آواهای انکار را بلند کنید بر آن‌ها تا مبادا الله سبحانه و تعالی شما را به عذابش گرفتار کند. رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: «اگر مردم منکر را ببینند و آن را انکار نکنند، الله سبحانه و تعالی به زودی عذابش را شامل حالشان می‌کند».

برگرفته از شماره ۵۵۰ جریده الرایه